

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 944

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
43.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2
44.	— Hotărâre privind vacantarea unui loc de deputat....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 462 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală	3–6
	Decizia nr. 546 din 7 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	7–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
849.	— Hotărâre pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 828/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a închiria imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea sa și în proprietatea publică a statului, în vederea asanării legislației	9
852.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2020 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor	9–11
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE		
23.630.	— Lista partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din 27 septembrie 2020.....	12–15

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților
nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 septembrie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Necula Ciprian, aparținând Grupului parlamentar al USR, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru mediu și echilibru ecologic.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 14 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 43.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind vacantarea unui loc de deputat**

Având în vedere demisia doamnei deputat Vasilescu Lia-Olguța, deputat ales în Circumscripția electorală nr. 17 Dolj,

în temeiul dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 236 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 236 și 237 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților declară vacant locul de deputat deținut de doamna Vasilescu Lia-Olguța, deputat ales în Circumscripția electorală nr. 17 Dolj, începând cu data de 14 octombrie 2020.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 14 octombrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 44.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 202/39/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.306D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.510D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 202/39/2018 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea a comunicat în dosarele Curții nr. 1.306D/2018 și nr. 1.510D/2018 un înscris prin care formulează concluzii scrise cu privire la excepțiile de neconstituționalitate ridicate și, totodată, solicită reunirea acestora, precum și acordarea unui nou termen de judecată.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea și, de asemenea, solicită respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.510D/2018 la Dosarul nr. 1.306D/2018, care a fost primul înregistrat. Totodată, respinge cererea formulată de autoarea excepției privind acordarea unui nou termen de judecată.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea nr. 663 din 10 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 202/39/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția**

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Liliana Teodoriu în soluționarea contestației formulate împotriva Încheierii din 7 mai 2018, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care a fost respinsă cererea de recuzare formulată de autoare.

8. Prin Încheierea din 4 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 202/39/2018, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Liliana Teodoriu în soluționarea cauzei având ca obiect cererea de recuzare formulată de autoare.

9. **În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate** autoarea susține, în esență, că încheierea prin care a fost respinsă recuzarea nu poate fi pronunțată fără cale de atac, raportat la dispozițiile art. 408 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală și ale art. 15 din Constituție. Reține că legea procesual penală anterioară prevedea un astfel de remediu, încheierea de respingere a cererii de recuzare putând fi atacată odată cu fondul. De asemenea arată că această soluție a fost menținută în materie procesual civilă, art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementând în acest sens.

10. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că textul criticat poate avea elemente de neconstituționalitate. Reține, în acest sens, că incompatibilitatea judecătorului reprezintă o cauză de nulitate absolută a hotărârii pronunțate, prin urmare reprezintă o problemă determinantă pentru evitarea pronunțării unei soluții de către un complet din care face parte un judecător incompatibil, împrejurare ce poate conduce la desființarea hotărârii, corelativ cu reluarea judecării cauzei, consecința fiind afectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzei. Apreciază că imperativul controlului judiciar al încheierii este justificat cel puțin cu privire la soluția de respingere ca nefondată a cererii de recuzare sau a declarației de abținere, observând, în acest sens, soluția legislativă referitoare la respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale, ipoteză în care legea prevede dreptul la recurs. Reține că, pentru identitate de rațiune juridică, ca și în materie procesual civilă, se impune și în materie procesual penală existența unei căi de atac cu privire la încheierea prin care a fost respinsă o cerere de recuzare/declarație de abținere. Reține, totodată, că, potrivit art. 408 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, încheierile instanței de fond sunt supuse controlului judiciar în apel, însă această dispoziție legală nu acoperă diverse situații din activitatea judecătorului de cameră preliminară, instanței de apel sau din căile de atac. Apreciază, în concluzie, că încheierea prin care s-au respins cererile de recuzare ori declarația de abținere trebuie să fie supuse contestației exercitate de persoana interesată.

11. **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată. Reține că opțiunea legiuitorului de a nu prevedea o cale separată de atac împotriva încheierii prin care a fost soluționată abținerea sau recuzarea are ca fundament nevoia de a asigura soluționarea cu celeritate a procesului penal prin împiedicarea părților să abuzeze de instituția recuzării pentru a nu tergiversa, în mod inutil, soluționarea fondului cauzei. Observă că instanța de control constituțional s-a pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală și, în acest sens, invocă deciziile nr. 651 din 1 noiembrie 2016, nr. 531 din 11 iulie 2017 și nr. 275 din 24 aprilie 2018, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Reține, totodată, că încheierea prin care se soluționează recuzarea este pronunțată de o instanță de judecată, adică de un judecător independent și imparțial, iar împotriva hotărârii ce urmează a se pronunța la finalul judecății în primă instanță părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege, calea de atac a apelului având efect devolutiv. Cât privește critica referitoare la încălcarea dreptului la două grade de jurisdicție în materie penală reține că norma europeană obligă statele membre la asigurarea unui dublu grad de jurisdicție doar în situația examinării vinovăției în materie penală. Or, cererea de recuzare nu aduce în discuție o acuzație în materie penală, situație în care apreciază că nu sunt incidente dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „*Încheierea prin care se soluționează [...] recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac.*”

16. În susținerea neconstituționalității normelor procesuale penale criticate, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 11 alin. (2), ale art. 15 alin. (1), ale art. 20, ale art. 21 alin. (3) și ale art. 24. De asemenea invocă atât prevederile art. 6, art. 13 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ambele cauze în care au fost invocate prezentele excepții de neconstituționalitate, autoarea a formulat cereri de recuzare, astfel încât instanța de control constituțional urmează a se pronunța doar în ceea ce privește norma procesual penală ce reglementează regimul juridic aplicabil încheierilor prin care se soluționează cererea de recuzare, în această măsură excepția de neconstituționalitate având legătură cu soluționarea

cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În aceste condiții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „*Încheierea prin care se soluționează [...] recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac.*”

18. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală au mai fost examinate de instanța de control constituțional, din perspectiva unor critici identice celor formulate în prezenta cauză, fiind pronunțate deciziile nr. 651 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2017, nr. 531 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 23 noiembrie 2017, nr. 271 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 29 iulie 2018, nr. 275 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 24 iulie 2018, și nr. 242 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

19. În motivarea soluției sale, în Decizia nr. 531 din 11 iulie 2017, precitată, paragrafele 15—36, și în Decizia nr. 651 din 1 noiembrie 2016, precitată, paragrafele 26—36, analizând succesiunea în timp a normelor procesuale penale ce reglementează calea de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare, Curtea a observat că, în ceea ce privește încheierea de admitere a cererii de recuzare, legiuitorul a fost consecvent, în sensul că nu a stabilit în legea procesual penală vreo cale de atac cu privire la aceasta (excepție făcând Codul de procedură penală din 1864, în care însă nu se făcea distincție între încheierea de admitere, respectiv de respingere a recuzării în stabilirea căii de atac a apelului).

20. Cât privește încheierea de respingere a cererii de recuzare, legiuitorul a stabilit, în legea procesual penală din 1864, că aceasta este supusă apelului (separat), iar, în legea procesual penală din 1936, că această încheiere este supusă căii de atac (a apelului) odată cu fondul cauzei, în vreme ce Codul de procedură penală din 1968 nu a reglementat expres cu privire la acest aspect până în anul 2003, când, prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, la art. 52 a fost introdus un alineat nou — alineatul 7 —, prin care s-a reglementat calea de atac a recursului, care se judeca separat de către instanța de recurs. Alin. 7 al art. 52 din Codul de procedură penală din 1968 a fost abrogat însă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, cu justificarea — din preambul — eliminării posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale. Curtea a reținut că, atât în perioada în care Codul de procedură penală din 1968 nu a reglementat o cale de atac cu privire la încheierea de respingere a recuzării, cât și după abrogarea prevederilor privind calea de atac a recursului separat cu privire la încheierea de respingere a cererii de recuzare, în lipsa unor dispoziții exprese, pe cale doctrinară și jurisprudențială, s-a stabilit, în principiu, că aceste încheieri pot fi atacate odată cu fondul, prin formularea căii de atac reglementate cu privire la hotărârea care se pronunță pe fondul cauzei.

21. Totodată, Curtea a observat că s-a pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968, prin Decizia nr. 185 din 14 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 28 august 2001, și prin Decizia nr. 299 din 7 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 9 decembrie 2002, reținând că „dispozițiile

art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală nu sunt contrare art. 125 din Constituție, ci în deplină concordanță cu acestea. În alin. (3) al art. 125 din Constituție se prevede că «*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*». În acest sens, dispozițiile constituționale ale art. 128 prevăd că «*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*». Prin urmare, este atributul legiuitorului să stabilească atât căile de atac, cât și condițiile exercitării acestora. Faptul că încheierea de ședință prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a admis recuzarea nu sunt supuse separat niciunei căi de atac nu aduce atingere garantării constituționale a dreptului la apărare sau a posibilității de a se folosi căile de atac stabilite de legea procedurală. Lipsa reglementării privind exercitarea unei căi de atac împotriva unor atari încheieri se justifică prin nevoia de a se evita tergiversarea inutilă a soluționării fondului cauzei [...], în speță încheierea de ședință privind respingerea cererii de recuzare a unui membru al completului de judecată aparține categoriei de încheieri date în cursul judecării, prin care instanța de judecată soluționează chestiuni prealabile judecării fondului cauzei” și că „în ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât o dată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului nostru procesual penal, sentințele și deciziile. Stabilind, prin art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, că încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau cu decizia atacată, legiuitorul a acționat în limitele competenței sale, prevăzute prin dispozițiile constituționale evocate mai sus. Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru procesual, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale [...]”.

22. De asemenea, Curtea a reținut că s-a pronunțat prin numeroase decizii cu privire la prevederile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968 — după abrogarea alin. 7 al art. 52 din același cod —, respingând excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că „Potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și ale art. 127 din Constituție, procedura de judecată este stabilită de lege, respectiv ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege. De asemenea, potrivit art. 129 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii. Rezultă, așadar, că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Procedura de soluționare a cererilor de abținere sau de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, fiind reglementată în conformitate cu prevederile constituționale.” Cu același prilej, Curtea a reținut că, „în ceea ce privește încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare, aceasta nu soluționează fondul cauzei și, de aceea, lipsa unei căi de atac separate împotriva acestei încheieri nu este contrară dispozițiilor art. 21 din Constituție. Faptul că o asemenea încheiere nu poate fi atacată separat cu recurs se explică, pe de o parte, prin necesitatea evitării unei prelungiri abuzive a procesului, iar, pe de altă parte, prin faptul că respectiva încheiere poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei” (în acest sens, deciziile nr. 24 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 21 februarie 2005; nr. 302 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 30 august 2005; nr. 343 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 10 august 2005; nr. 72 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 14 martie 2007; nr. 133 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 20 martie 2007; nr. 1.063 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 5 noiembrie 2008; nr. 1.091 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 28 octombrie 2008; nr. 677 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 17 iunie 2009; nr. 811 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009; nr. 1.681 din 17 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 10 februarie 2010, și nr. 68 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 10 februarie 2011).

23. Curtea a constatat, în continuare, că art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală în vigoare stabilește că încheierea prin care se soluționează recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. Așadar, fără a distinge între încheierea de admitere, respectiv încheierea de respingere a recuzării, legiuitorul a stabilit că acestea nu sunt supuse vreunei căi de atac. Potrivit expunerii de motive la Legea privind Codul de procedură penală, „modalitățile de soluționare a cazurilor de incompatibilitate au fost simplificate, astfel încât să nu poată fi afectată celeritatea procesului penal prin abțineri și recuzări repetate, inclusiv prin recuzarea tuturor judecătorilor de la instanță sau a procurorilor de la parchet, care conduce la tergiversarea soluționării cauzei penale, în defavoarea înfăptuirii cu operativitate a actului de justiție. [...] încheierea prin care se soluționează cererea de abținere ori prin care se admite cererea de recuzare nu este supusă niciunei căi de atac”. Curtea a observat că, în expunerea de motive, se menționează că doar încheierea prin care se admite recuzarea este definitivă de la data pronunțării, neputând fi atacată, pentru a dinamiza desfășurarea procesului penal, nefăcându-se referire la încheierea de respingere a recuzării. Normele procesual penale criticate stabilesc însă că atât încheierile de admitere, cât și cele de respingere a recuzării sunt definitive la data pronunțării, justificarea opțiunii legiuitorului fiind, în principiu, aceea de a împiedica părțile să abuzeze de instituția recuzării pentru a amâna momentul pronunțării unei soluții în cauză.

24. Totodată, în acord cu jurisprudența sa anterioară, Curtea a reținut că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa încât Curtea a constatat că susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu se prevede o cale de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează recuzarea, nu este întemeiată. Constituția nu cuprinde prevederi care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la

totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Curtea a statuat, cu valoare de principiu, în jurisprudența sa, că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principial în art. 129 că „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, iar art. 126 alin. (2) prevede că „*prin lege*” se stabilesc competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată. Totodată, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În aceste condiții, Curtea a constatat că procedura de soluționare a cererilor de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, urmând a fi reglementată în conformitate cu prevederile constituționale precitate.

25. Totodată, Curtea a constatat că norma procesual penală criticată nu contravine nici celorlalte dispoziții constituționale invocate, referitoare la dreptul la apărare, în condițiile în care încheierea prin care instanța se pronunță cu privire la cererea de recuzare nu soluționează însuși procesul, nu antamează fondul cauzei. Curtea a reținut că procedura asupra cercetării și judecării cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă, această procedură nu are caracter jurisdicțional penal în sens material, ci caracter administrativ-judiciar (în acest sens, Decizia nr. 500 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 23 septembrie 2016, paragraful 24).

26. Cât privește dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că acesta obligă statele membre la asigurarea unui dublu grad de jurisdicție doar în situația examinării vinovăției în materie penală. Garantarea existenței unui dublu grad de jurisdicție în materie penală are ca premisă faptul că examinarea unei „acuzății penale” formulate împotriva

unei persoane a fost examinată la nivelul unui prim grad de jurisdicție. Curtea a constatat că, în materia recuzării, nefiind vorba despre o acuzație în materie penală, nu se impune reglementarea unui dublu grad de jurisdicție cu privire la încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare.

27. În plus, Curtea a reținut că încheierea prin care se soluționează recuzarea este pronunțată chiar de o instanță de judecată, adică de un organ de justiție, în condițiile în care, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul de procedură penală, „*Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță*”, alin. (2) al aceluiași articol stabilind că „*Abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată*”.

28. Totodată, Curtea a constatat că, împotriva hotărârii ce urmează a se pronunța după judecarea cauzei penale, părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege, respectiv declararea apelului, în condițiile prevăzute de art. 408—425 din Codul de procedură penală, ipoteză în care instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept [art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală], astfel încât, apelul fiind devolutiv sub toate aspectele, existența cazului de incompatibilitate a judecătorului din fond poate fi supusă controlului instanței de apel. De asemenea, existența cazurilor de incompatibilitate a judecătorului din apel — dintre cele prevăzute de art. 64 din Codul de procedură penală — poate fi invocată prin formularea căii extraordinare de atac a contestației în anulare, în temeiul art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală. Așadar, Curtea a reținut că, prin reglementarea acestui motiv separat de contestație în anulare, legiuitorul a acordat o importanță deosebită consecințelor existenței unui caz de incompatibilitate a judecătorului în îndeplinirea actului de justiție, în condițiile în care, prin formularea unei căi extraordinare de atac, se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat a unei hotărâri penale definitive și care își produce efectele.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 202/39/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, respectiv de aceeași autoare în Dosarul nr. 202/39/2018 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 546

din 7 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Horia-Camil Radu în Dosarul nr. 1.335/97/2017 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 210D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că instituirea de către legiuitor prin dispoziția legală criticată a unui termen imperativ de 48 de ore, care curge de la pronunțare, este justificată de împrejurarea că invocarea unei excepții de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural și, prin urmare, trebuie dată eficiență principiului celerității.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.335/97/2017, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Horia-Camil Radu într-o cauză penală având ca obiect stabilirea vinovăției inculpatului sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare de bani prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) și c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată ca urmare a respingerii, prin încheierea Curții de Apel Alba Iulia, ca tardiv, a recursului formulat de autorul excepției de neconstituționalitate împotriva încheierii Tribunalului Hunedoara prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 din Codul de procedură penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că sintagma „de la pronunțare” din cuprinsul dispozițiilor legale criticate este neconstituțională, deoarece în unele cazuri, independent de voința recurentului, acesta ia cunoștință despre respingerea cererii după curgerea celor 48 de ore de la pronunțare. Dacă dispoziția legală criticată ar prevedea că termenul de recurs curge de la comunicare, atunci i-ar fi respectate drepturile fundamentale.

6. **Tribunalul Hunedoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin exercitarea căii de atac a recursului de la pronunțare nu este încălcat dreptul de acces la justiție, inculpatul având dreptul să participe la judecată sau să angajeze un apărător ales care să participe la procedurile care îl privesc și să ia cunoștință de cele dispuse de către instanță.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(5) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 — Egalitatea în drepturi, ale art. 24 — Dreptul la apărare, ale art. 124 — Înfăptuirea justiției și ale art. 129 — Folosirea căilor de atac.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate prin raportare la critici similare celor formulate în prezenta cauză, constatând constituționalitatea acestora, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.512 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 28 ianuarie 2011, Decizia nr. 347 din 24 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 13 iunie 2012, Decizia nr. 105 din 5 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 21 mai 2013, sau Decizia nr. 714 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 18 aprilie 2018. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 reprezintă norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții de neconstituționalitate care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Așadar, această procedură face posibilă doar pronunțarea în situațiile date asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale, instanța de judecată având rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți.

14. Totodată, Curtea a reținut că natura imperativă a termenului de 48 de ore, în cadrul căruia partea interesată poate declara recurs împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate, are menirea de a da expresie principiului celerității și al soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, în considerarea faptului că excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural în cadrul unui litigiu.

15. Din aceleași rațiuni legiuitorul a instituit și regulile speciale de procedură referitoare atât la exercitarea recursului ca singură cale de atac împotriva încheierii instanței de judecată, cât și la soluționarea recursului în termen de 3 zile, fără ca prin aceasta să se poată susține încălcarea dreptului de acces la instanță, la folosirea căilor de atac sau a dreptului la apărare. Curtea a mai observat că pregătirea, în condițiile legii, a căilor de atac promovate reprezintă obligația părții interesate, care trebuie să manifeste diligență în acest sens.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Horia-Camil Radu în Dosarul nr. 1.335/97/2017 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 828/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a închiria imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea sa și în proprietatea publică a statului, în vederea asanării legislației

Constatând că prevederile Hotărârii Guvernului nr. 828/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a închiria imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea sa și în proprietatea publică a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 3 septembrie 2001, cu completările ulterioare, nu mai sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, respectiv 5 iulie 2019,

având în vedere dispozițiile art. 64 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 828/2001 privind abilitarea Ministerului Afacerilor Interne de a închiria imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea sa și în proprietatea publică a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 3 septembrie 2001, cu completările ulterioare, se abrogă în vederea asanării legislației.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 8 octombrie 2020.
Nr. 849.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2020 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (2) lit. b) — d) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2020 al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Timișoara — Traian Vuia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, infrastructurii
și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 8 octombrie 2020.
Nr. 852.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR
 SOCIETATEA NAȚIONALĂ „AEROPORTUL INTERNAȚIONAL TIMIȘOARA — TRAIAN VUIA” — S.A.
 Ghiroda, str. Aeroport nr. 2, județul Timiș
 Cod unic de înregistrare: 11178217

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
 pe anul 2020**

- mii lei -

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare an curent 2020	
0	1	2	3	4	
I.	1	VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	37.984,00	
		Venituri totale din exploatare, din care:	2	37.884,00	
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	4.777,00	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4		
	2	c) somaj tehnic suportat din fondul de ajutor de somaj	4a	1.970,00	
II		Venituri financiare	5	100,00	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	37.984,00	
	1	Cheltuieli de exploatare,(Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18)	7	36.942,00	
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	16.405,00	
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	1.101,00	
	C.	cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	13.992,00	
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	12.965,00	
	C1	ch. cu salariile	12	11.352,00	
	C2	bonusuri	13	1.613,00	
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0,00	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0,00	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	755,00	
	C5	Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	272,00	
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	5.444,00	
	2	Cheltuieli financiare	19	1.042,00	
	III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	0,00
	IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0,00
2		IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	0,00	
3		VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	0,00	
4		IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0,00	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0,00	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	0,00	
	1	Rezerve legale	27	0,00	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0,00	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	0,00	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0,00	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0,00	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare an curent 2020
0	1	2	3	4
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	0,00
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	0,00
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0,00
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	0,00
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	0,00
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	0,00
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0,00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	91.205,00
	1	Alocații de la buget	47	0,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	91.205,00
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	241
	2	Nr. mediu de salariați total	51	225
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	4.493,33
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. OG nr. 26/2013 și Legii anuale a bugetului de stat Legea nr. 5/2020, art. 48 alin. 4 lit. a și b, prin excluderea sumelor provenite din reîntregirea salariilor datorate creșterilor salariale din 2019	53	4.274,44
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	168,37
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat Legea nr. 5/2020, art. 48 alin. 5 lit. a și b, excluzându-se veniturile din subvenții și veniturile conjuncturale	55	118,08
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	1.000,00
	9	Plăți restante	58	0,00
	10	Creanțe restante	59	2.100,00

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA**partidelor politice, alianțelor politice,****organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale,****conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind****finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale,****cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din 27 septembrie 2020**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1.	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA SECTOR 5	partid politic
2.	PARTIDUL ALIANȚA PENTRU EDUCAȚIE ȘI REFORMĂ	partid politic
3.	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA GORJ	partid politic
4.	PARTIDUL VERDE — FILIALA BRAȘOV	partid politic
5.	ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — FILIALA BRĂILA	partid politic
6.	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA SECTOR 2	partid politic
7.	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA SECTOR 1	partid politic
8.	PARTIDUL UNITATE, LIBERTATE ȘI SOLIDARITATE — FILIALA GORJ	partid politic
9.	PARTIDUL FORȚA IDENTITĂȚII NAȚIONALE — ORGANIZAȚIA BRĂILA	partid politic
10.	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA OLT	partid politic
11.	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA GIURGIU	partid politic
12.	PARTIDUL NEAMUL ROMÂNESC — ORGANIZAȚIA TIMIȘ	partid politic
13.	PARTIDUL PUTERII UMANISTE (social-liberal) — ORGANIZAȚIA ILFOV	partid politic
14.	PARTIDUL SOCIALIST ROMÂN — FILIALA ILFOV	partid politic
15.	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA BRAȘOV	partid politic
16.	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — ORGANIZAȚIA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
17.	PARTIDUL NEAMUL ROMÂNESC — ORGANIZAȚIA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
18.	PARTIDUL BLOCUL UNITĂȚII NAȚIONALE — ORGANIZAȚIA MARAMUREȘ	partid politic
19.	ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — FILIALA CĂLĂRAȘI	partid politic
20.	PARTIDUL NAȚIONAL ROMÂN — ORGANIZAȚIA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
21.	PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
22.	PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT	partid politic
23.	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA NEAMȚ	partid politic
24.	ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — FILIALA BOTOȘANI	partid politic
25.	PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT — ORGANIZAȚIA BOTOȘANI	partid politic
26.	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — ORGANIZAȚIA BOTOȘANI	partid politic
27.	PARTIDUL VERDE — ORGANIZAȚIA DOLJ	partid politic
28.	ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — FILIALA DOLJ	partid politic
29.	PARTIDUL ALIANȚA NAȚIONAL ȚĂRĂNISTĂ — ORGANIZAȚIA ILFOV	partid politic
30.	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — FILIALA TULCEA	partid politic
31.	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA OLT	partid politic
32.	UNIUNEA CREȘTIN DEMOCRATĂ DIN ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA BRAȘOV	partid politic
33.	PARTIDUL MIȘCAREA POPULARĂ — FILIALA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic
34.	PARTIDUL NEAMUL ROMÂNESC — FILIALA BISTRIȚA-NĂSĂUD	partid politic

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
35.	PARTIDUL BLOCUL UNITĂȚII NAȚIONALE — ORGANIZAȚIA TIMIȘ	partid politic
36.	PARTIDUL SOCIALIST ROMÂN — FILIALA BACĂU	partid politic
37.	ALIANȚA PENTRU UNITATEA RROMILOR — FILIALA GIURGIU	partid politic
38.	ALIANȚA PENTRU UNITATEA RROMILOR — FILIALA GALAȚI	partid politic
39.	PARTIDUL NEAMUL ROMÂNESC — FILIALA BRAȘOV	partid politic
40.	PARTIDUL VERDE — FILIALA GALAȚI	partid politic
41.	PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN — FILIALA ARAD	partid politic
42.	PARTIDUL FORȚA IDENTITĂȚII NAȚIONALE — FILIALA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
43.	PARTIDUL RE:START — FILIALA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
44.	PARTIDUL FORȚA NAȚIONALĂ — ORGANIZAȚIA HUNEDOARA	partid politic
45.	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA TIMIȘ	partid politic
46.	PARTIDUL UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA — FILIALA CARAȘ-SEVERIN	partid politic
47.	PARTIDUL ALTERNATIVA PENTRU DEMNITATEA NAȚIONALĂ — FILIALA NEAMȚ	partid politic
48.	PARTIDUL FORȚA NAȚIONALĂ — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
49.	PARTIDUL ROMÂNIA MARE — FILIALA CONSTANȚA	partid politic
50.	ALIANȚA PENTRU UNIREA ROMÂNILOR — FILIALA GIURGIU	partid politic
51.	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT INDEPENDENT — FILIALA MARAMUREȘ	partid politic
52.	MILODIN GRIGORE MIRCEA	candidat independent
53.	TABARA GHIORGHE	candidat independent
54.	NECHITA OVIDIU	candidat independent
55.	PRIȘCĂ TEOFIL	candidat independent
56.	HALMAGHI IULIAN	candidat independent
57.	FLOREA FLORIN	candidat independent
58.	STEPAN NICU DANIEL	candidat independent
59.	PROCOP IONUȚ	candidat independent
60.	MARCU GHEORGHE	candidat independent
61.	TÎLVESCU GABRIELA	candidat independent
62.	BERBECIE LAURENȚIU CONSTANTIN	candidat independent
63.	ALMĂȘAN IOAN	candidat independent
64.	STRATULAT MARIUS IONUȚ	candidat independent
65.	RUS GABRIEL	candidat independent
66.	ILIE CLEMENT	candidat independent
67.	BĂLOI ION	candidat independent
68.	AGURIDĂ ION	candidat independent
69.	NIGEL ION	candidat independent
70.	SIMOANCĂ MIHAELA	candidat independent
71.	BARBU GIORGICA	candidat independent
72.	IMREH MARTON	candidat independent
73.	CARCU NICOLAIE SIMION	candidat independent
74.	POCORA NICOLAE	candidat independent
75.	CRĂSNEANU EUGEN	candidat independent
76.	FALCĂ OLIVIAN SERGIU	candidat independent
77.	TUDOR IULIU VALER	candidat independent
78.	BUZESCU ILIE	candidat independent
79.	IANOȘEL NICOLAE	candidat independent

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
80.	MATEESCU POMPILIU	candidat independent
81.	MEZAROȘ IOAN	candidat independent
82.	NEDA DORU	candidat independent
83.	SECHELARIU SERGIU	candidat independent
84.	CERNESCU NICOLAE	candidat independent
85.	BRÂNZAN NICOLAE	candidat independent
86.	FRĂTUȚU MĂDĂLIN VASILE	candidat independent
87.	BEREHOI CROITORU LAURA	candidat independent
88.	CIOCOIU NICOLAI CĂTĂLIN	candidat independent
89.	LUCACELA DAVOR	candidat independent
90.	NEȘCU IOSIF	candidat independent
91.	OLTENACU OANA	candidat independent
92.	SERDEAN MUGUR LUCIAN	candidat independent
93.	SIMONIS GERALD OSCAR	candidat independent
94.	ȘIPEȚAN MARINEL	candidat independent
95.	TRAVA ION DĂNUȚ	candidat independent
96.	POPESCU VASILE	candidat independent
97.	MACAVEI VIORICA	candidat independent
98.	MARTIN VASILE	candidat independent
99.	MĂRGHIDANU DANIEL CRISTINEL	candidat independent
100.	BĂNILĂ ILIE	candidat independent
101.	FILIP CONSTANTIN	candidat independent
102.	ONACIU SORINEL IONEL	candidat independent
103.	DRĂGHICI MARIAN	candidat independent
104.	GIGICĂ GHEORGHE	candidat independent
105.	STANCA ION	candidat independent
106.	MITRACHE DORU	candidat independent
107.	NICOLESCU VIOREL	candidat independent
108.	BUNGHIUZ CĂTĂLIN NICOLAE	candidat independent
109.	BUNDUC MIHAI	candidat independent
110.	BURLACU MIHAELA	candidat independent
111.	CĂRĂUȘU IONUȚ BOGDAN	candidat independent
112.	ȘERCĂIANU OANA	candidat independent
113.	ȘTEFANACHE CONSTANTIN	candidat independent
114.	ANDRICI DORU	candidat independent
115.	NECHIFOR IOAN	candidat independent
116.	CALAFETEANU ȘTEFAN	candidat independent
117.	BOBOC ALEXANDRU	candidat independent
118.	MĂNESCU DUMITRU	candidat independent
119.	ARGINTARU LIVIA	candidat independent
120.	DRAGNEA ALEXANDRU	candidat independent
121.	TĂLĂBAN AURICĂ	candidat independent
122.	BULARCA PETRE	candidat independent
123.	BARTHA ROBERT ALEXANDRU	candidat independent
124.	MURGOI PETRU	candidat independent

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
125.	PETROȘAN NECULAI	candidat independent
126.	CERCHEZ ALEXANDRU EUGEN	candidat independent
127.	CAZAC CONSTANTIN DORIN	candidat independent
128.	COSTACHE VASILE NICOLAE	candidat independent
129.	AMELIAN IONEL	candidat independent
130.	HARALAMBIE DUMITRU	candidat independent
131.	POP FLORIN ADRIAN	candidat independent
132.	PANES GRIGORE	candidat independent
133.	MUNTEANU GALIU GHEORGHE	candidat independent
134.	CRĂCIUN ION	candidat independent
135.	ILIEȘ BOGDAN	candidat independent
136.	VLAD MARIANA	candidat independent
137.	VERESEZAN GRIGORE	candidat independent
138.	OGAGAU TRAIAN	candidat independent
139.	MUNTEANU OLIMPIU	candidat independent
140.	ȚUCHEL MARIAN	candidat independent
141.	ANCUȚA ȘOFRONICĂ TOMIȚĂ	candidat independent
142.	MUNTEANU ISPAS VIOREL	candidat independent
143.	VOICHIȚA DOINEL	candidat independent
144.	POP IOAN	candidat independent
145.	ICHIM CONSTANTIN	candidat independent
146.	SEFCENCO ADRIAN CRISTIAN	candidat independent
147.	TOMESCU ION	candidat independent
148.	GÂRDAN LAVINIA IONELA	candidat independent
149.	MIHALEA ILIUȚA	candidat independent
150.	MURAR LASZLO	candidat independent
151.	DAVID GYORGY	candidat independent
152.	DUMITRIU GHEORGHE	candidat independent
153.	GHERASIM GEORGE MARIAN	candidat independent
154.	MUHSCINĂ GHEORGHE	candidat independent
155.	MURAD MOHAMMAD	candidat independent
156.	NEGREA IOAN	candidat independent
157.	PLOSCARU NICOLETA	candidat independent
158.	POPESCU GEORGE ANDREI	candidat independent
159.	STOICA SEBASTIAN IOAN	candidat independent
160.	VASILIEV MARIAN	candidat independent
161.	CIOBANU CONSTANTIN	candidat independent
162.	UNIUNEA ARMENILOR DIN ROMÂNIA	minoritate
163.	UNIUNEA ARMENILOR DIN ROMÂNIA — SUCURSALA BACĂU	minoritate
164.	UNIUNEA SÂRBILOR DIN ROMÂNIA	minoritate
165.	UNIUNEA ARMENILOR DIN ROMÂNIA — ORGANIZAȚIA BOTOȘANI	minoritate
166.	UNIUNEA UCRAINENILOR DIN ROMÂNIA — FILIALA TULCEA	minoritate
167.	UNIUNEA DEMOCRATĂ TURCĂ DIN ROMÂNIA	minoritate

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

